C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.1r-417/25 Judecătoria Bălți sediul Central
1-24017742-03-1r-13052025 Judecător E. Arseni

D E C I Z I E
În numele Legii
16 octombrie 2025

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord,
având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei de judecată Ghenadie Liulca
Judecători Aurelia Andronache, Ludmila Iarmaliuc

a judecat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul declarat de către inculpatul Prisacari Dumitru împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 24.04.2025, prin care:

Prisacari Dumitru *****, născut la *****, numărul de identificare *****, cetățean al Republicii Moldova, domiciliat în *****, divorțat, la întreținere 1 copil minor, studii medii, supus serviciului militar, neangajat în câmpul muncii, fără antecedente penale,

a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264[1] alin.(3) CP la pedeapsa de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Termenele de judecare a cauzei: în instanța de fond de la 14.02.2024 până la 17.04.2024, în instanța de recurs de la 14.05.2024 până la 12.06.2024; în instanța de fond de la 19.06.2024 până la 24.04.2025; în instanța de recurs de la 09.12.2024 până la 27.02.2025.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ţinând cont de materialele prezentate instanței, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse instanța de fond a reținut, că Prisacari Dumitru, deținător al permisului de conducere nr. *****, cu dreptul de a conduce mijloace de transport de categoria „A, B, C, D, E”, la 02.02.2024, în jurul orelor 2252, conducând automobilul de model „Audi A6” cu numărul de înmatriculare *****, acționând cu intenție directă, cunoscând și conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, deplasându-se pe str. Decebal intersecție cu str. Smolean, mun. Bălți a fost stopat de către colaboratorii de poliție ai Direcției Patrulare Nord și fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, a fost suspus testării alcoolscopice cu alcooltestul de model „DRAGER”, în rezultat la ce, s-a constatat că concentrația de alcool pur în aerul expirat de către el era în cantitate de 0,79 mg/l.

Ulterior, pentru confirmarea și aprecierea stării de ebrietate, Prisacari Dumitru a fost condus la Spitalul municipal Bălți, în legătură cu ce i-a fost propus de a petrece examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, precum și de a recolta probele biologice de la el, de către medicul de serviciu. Însă fiind prevenit despre modalitatea și ordinea petrecerii examenului medical respectiv, precum și despre răspunderea penală în cazul refuzului de la acesta, Prisacari Dumitru, fiind conștient de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și consecințele ce pot surveni, contrar prevederilor pct.11 lit.j) al Regulamentului Circulației Rutiere, potrivit căruia: „conducătorul de vehicul este obligat să se supună, la solicitarea polițistului, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similar”, categoric s-a refuzat de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, precum și de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, fapt confirmat prin procesul-verbal nr.167 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și natura ei nr. 31 din 02.02.2024.

Judecând prezenta cauză penală în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța a concluzionat, că vinovăția lui Prisacari Dumitru este dovedită prin probele din materialele cauzei, administrate și cercetate în ședința de judecată, ultimul recunoscând vinovăția în comiterea faptelor incriminate, acțiunile acestuia fiind calificate conform semnelor infracțiunii prevăzute de art.264^1 alin.(3) CP – *refuzul, împotrivirea şi eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi naturii ei şi de la recoltarea probelor biologice în cadrul examenului medical.*

Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 17.04.2024, în ordinea prevăzută de art. 364^1 CPP, Prisacari Dumitru a fost recunoscut vinovat și condamnat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264^1 alin.(3) CP, fiindu-i

aplicată pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 160 ore, cu aplicarea prevederilor art.79 CP, fără anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Controlul executării pedepsei s-a dispus a fi exercitat de către Oficiul de Probațiune Bălți.

Potrivit art.67 alin.(2^2) CP, s-a obligat Prisacari Dumitru să se prezinte în termen de 5 zile din momentul rămânerii definitive a sentinței la organul de probațiune Bălți în a cărui rază teritorială își are domiciliul.

În temeiul art.67 alin.(3) CP s-a explicat lui Prisacari Dumitru că în caz de eschivare cu rea-voință de la executarea pedepsei cu munca neremunerată în folosul comunității partea neexecutată se va înlocui cu închisoarea.

S-a aplicat în privința lui Prisacari Dumitru măsura preventivă obligațiunea de nepărăsire a țării care se menține pînă la intrarea sentinței în vigoare.

Corpurile delicte: materialul de control anexat la cauza penală cu toate documentele procesuale prin ordonanța din 05.02.2024 (f.d.26) precum și un suport informațional de tip DVD-R anexat la cauza penală rămîn la dosar pe toată durata păstrării acestuia; automobilul model „ Audi A6” cu numărul de nmatriculare *****, restituit proprietarului Cojocari Vladimir prin ordonanța din 05.02.2024 (f.d.54) s-a lăsat în posesia acestuia.

Nefiind de acord cu sentință nominalizată supra, procurorul Natalia Bordei a contestat-o în ordine de recurs la Curtea de Apel Bălți, la 22.04.2024, invocând faptul că la stabilirea pedepsei penale, instanța de fond nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 61, 75 Cod penal și nu s-a conformat recomandărilor Plenului CSJ expuse în Hotărîrea nr. 8 din 11.11.2013 „Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale”, astfel dispunând aplicarea incorectă a dispozițiilor art.79 Cod penal, înlăturând pedeapsa complimentară obligatorie stabilită de legiuitor.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12.06.2024, s-a admis recursul procurorului în Procuratura mun. Bălți, Natalia Bordei, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 17.04.2024, sentință care s-a casat în latura pedepsei, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond, în alt complet de judecată.

Prin sentința contestată, stabilind ca fiind dovedită comiterea de către Prisacari Dumitru a infracțiunii lui incriminate, instanța de judecată i-a stabilit în baza art.264^1 alin.(3) CP pedeapsa de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, și s-a aplicat în privința acestuia pedeapsa complementară - anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

La 24.04.2025 instanța a pronunțat sentința în cauză, care în termen a fost atacată cu recurs de către inculpatului Prisacari Dumitru, fiind solicitată casarea actului judecătoresc contestat în latura stabilirii pedepsei, cu pronunțarea în această

parte a unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să dispună neaplicarea pedepsei complimentare.

În argumentarea acestor solicitări inculpatul-recurent a invocat, că cu hotărârea din 24.04.2025 a instanței de fond nu este de acord în parte și anume în latura stabilirii pedepsei complimentare.

Recurentul invocă faptul, că instanţa de fond nu a aplicat corect principiile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art.7, art.61, art.75 și 79 CP, neținând cont de circumstanţele atenuante și de particularităţile personale ale sale. Acesta subliniază că a comis pentru prima dată o infracţiune uşoară, a recunoscut integral vina şi a manifestat căinţă sinceră, are o viaţă socială şi profesională stabilă, întreține un copil minor și nu prezintă pericol social. Totodată, recurentul argumentează că menținerea pedepsei complementare – privarea de dreptul de a conduce – ar genera consecinţe disproporţionate, afectând grav întreţinerea familiei și capacitatea de muncă, deși corectarea și reeducarea sa se pot realiza prin alte mijloace, conform scopului legii penale și principiului umanismului (art. 4 CP). Astfel, solicită reconsiderarea pedepsei, prin aplicarea unor măsuri mai echitabile, proporţionale și eficiente în raport cu scopul reeducării și restabilirii echităţii sociale.

Potrivit art.447 alin.(1) CPP, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces*, alin.(2) stipulând, că *instanţa de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinţei*. Astfel, fiind numită cauza spre examinare pentru data de 16.10.2025, părților li-a fost comunicat despre acest fapt și despre dreptul de a depune referință. Referințe nu au fost înaintate.

Verificând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei şi prevederile legii, Colegiul penal ajunge la concluzia, că recursul urmează a fi respins ca nefondat, iar sentința atacată ca legală și întemeiată urmează a fi menținută fără modificări, soluția fiind adoptată în condițiile art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) CPP, potrivit cărora, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: *...respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: ...recursul este nefondat*.

Colegiul penal reține, că prezenta cauză a fost judecată în prima instanță în ordinea prevăzută de art.364^1 CPP, în baza probelor administrate de către organul de urmărire penală, asupra cărora inculpatul nu a avut obiecții și nu a solicitat administrarea unor probe noi. Prin prisma probatoriului administrat de către organul de urmărire penală și cercetat în ședința de judecată, instanța a stabilit ca fiind dovedită pe deplin vinovăția lui Prisacari Dumitru în comiterea infracțiunii prevăzută de art.264^1 alin.(3) CP, stabilindu-i în baza acestei norme pedeapsa penală sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Potrivit cererii de recurs, inculpatul Prisacari Dumitru, a căzut de acord cu sentința primei instanțe în ce privește stabilirea circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei, în ce privește încadrarea juridică a acțiunilor sale, sentința fiind criticată doar în înlăturarea pedepsei complementare în temeiul art.78 CP sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Analizând solicitările apărătorului-recurent invocate în recurs în raport cu materialele puse la dispoziția instanței, Colegiul conchide, că cerințele formulate nu sunt întemeiate, or, vin în dezacord cu împrejurările cazului, ce vizează caracterul prejudiciabil al faptei comise de către Prisacari Dumitru.

În susținerea acestei concluzii Colegiul va menționa prevederile art.61 CP, care la alin.(1) stipulează, că *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor*, la alin.(2) fiind menționat, că *pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate*.

Totodată art.75 CP la alin.(1) stipulează, că *la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia*.

În baza materialelor din dosar Colegiul penal constată, că Prisacari Dumitru a fost găsit vinovat în comiterea infracțiunii ușoare, a recunoscut vina, circumstanțe ce i-ar agrava răspunderea – lipsesc. Anterior inculpatul nu a fost judecat, iar potrivit cazierului contravențional acesta a fost tras la răspundere contravențională de multiple ori, 7 fapte contravenționale din care toate vizând încălcarea Regulamentului circulației rutiere.

Se mai atestă, că Prisacari Dumitru este angajat oficial în câmpul muncii, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, este divorțat și are la întreținere un copil minor.

În prezentul proces, Prisacari Dumitru a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, ceea ce a simplificat evident judecarea cauzei.

Respectiv, Colegiul penal conchide, că instanța de judecată în baza materialelor anexate la dosar a stabilit toate circumstanțele referitoare la fapta infracțională comisă de inculpat și personalitatea acestuia, pentru a-i stabili o pedeapsă justă și echitabilă.

Luând în considerație prevederile art.61 și art.75 CP în raport cu criteriile complementare ce vizează persoana lui Prisacari Dumitru, Colegiul conchide, că prima instanță i-a stabilit acestuia pedeapsa principală sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în cuantum de 160 ore, și just a conchis, că la caz nu sunt prezente temeiuri pentru neaplicarea pedepsei complementare obligatorii prevăzută de sancțiunea art.264^1 alin.(3) CP.

Colegiul penal conchide, că măsurile de pedeapsă stabilite prin sentință lui Prisacari Dumitru sunt adecvate faptei comise de el, pedeapsa astfel cum a fost stabilită de către prima instanță este una echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale.

Colegiul conchide, că pedeapsa aplicată va fi capabilă să convingă inculpatul de a respecta legea penală și a evita în viitor săvârșirea unor fapte similare.

În ce privește dezacordul apărătorului-recurent cu aplicarea față de inculpatul Prisacari Dumitru a pedepsei complementare sub formă de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport, aceasta invocând că instanța urma să se conformeze prevederilor art.79 alin.(1) CP și să nu aplice față de inculpat pedeapsa complementară obligatorie rezultând din cumulul circumstanțelor atenuante, Colegiul îl apreciază unul neîntemeiat, în acest sens menționând următoarele.

Dispozițiile art.79 alin.(1) CP stipulează, că *ţinând cont de circumstanţele excepţionale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârşirea infracţiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracţiunii, de alte circumstanţe care micşorează esenţial gravitatea faptei şi a consecinţelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei infracţiuni săvârşite în grup la descoperirea acesteia, instanţa de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracţiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie*, totodată alin.(1^1) stipulează, că *poate fi considerată excepţională atât o circumstanţă atenuantă, cât şi un cumul de asemenea circumstanţe legate de situaţiile menţionate la alin.(1)*.

Colegiul reține, că sancțiunea sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, în cazul din speță, este una obligatorie, care poate fi neaplicată în cazul prezenței circumstanțelor excepționale, acestea pot constitui o circumstanță atenuantă sau un cumul de circumstanțe atenuante legate de situațiile menționate la alin.(1) al art.79 CP. La caz însă, Colegiul penal nu a stabilit circumstanțe de acest gen, care ar servi temei pentru neaplicarea pedepsei complementare obligatorii prevăzută la sancțiunea art.264^1 alin.(3) CP.

De rând cu aceasta, Colegiul reține că dispozițiile art.79 alin.(1) CP nu sunt imperative, posibilitatea neaplicării pedepsei complementare obligatorii urmând a

fi apreciată la discreția instanței rezultând din convingerea fermă că atingerea scopului pedepsei penale prevăzut la art.61 alin.(2) CP poate avea loc și fără aplicarea pedepsei complementare obligatorii, ceea ce nu persistă la caz.

Deci, Colegiul penal consideră, că în condițiile speței scopurile legii și pedepsei penale nu vor putea fi atinse în cazul în care inculpatului Prisacari Dumitru îi va fi păstrat dreptul de a conduce mijloace de transport, în atare împrejurări prevederile art.79 alin.(1) CP ce vizează posibilitatea nestabilirii pedepsei complementare, nu pot fi aplicate.

Instanţa respinge argumentele inculpatului-recurent, constatând că pedeapsa aplicată, inclusiv privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, este proporţională cu gravitatea faptei, rolul său în săvârşirea infracţiunii şi scopul corectării. Circumstanţele personale şi căinţa inculpatului au fost deja luate în considerare la individualizarea pedepsei, iar menţinerea sancţiunii complementare nu contravine principiilor umanismului sau echităţii sociale. Executarea dreptului de a conduce este restrânsă doar pentru a preveni riscuri similare, astfel scopul legii penale este respectat.

Chiar dacă inculpatul a prezentat un contract individual de muncă, prin care se arată că lucrează în calitate de conducător de camionetă, instanța a considerat că acest fapt nu poate împiedica aplicarea sancțiunilor legale. Meseria pe care o exercită nu îi conferă drepturi speciale asupra permisului de conducere, iar protecția siguranței rutiere prevalează în fața situației sale profesionale. În consecință, instanța a decis anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, motivând că încălcările legii sau contravențiile grave la regimul rutier justifică luarea acestei măsuri, indiferent de faptul că inculpatul lucra legal ca șofer.

Luând în considerație cele expuse în prezenta decizie, Colegiul constată că motivele recursului nu și-au găsit confirmare, motiv pentru care recursul declarat este susceptibil respingerii, cu menținerea în vigoare a sentinței contestate.

Conducându-se de prevederile art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) CPP, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul declarat de către inculpatul **Prisacari Dumitru** ***** împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 24.04.2025, pronunțată pe cazul penal cu privire la acuzația adusă acestuiaîn comiterea infracțiunii prevăzută de art.264^1 alin.(3) CP, se respinge ca nefondat, cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței: Judecător: Judecător:

Copia corespunde originalului.